

૧. આ કામ સને- વર્ષ નું છે. રપે.સીટીંગ સંદર્ભે આ કેસનો અભ્યાસ કરવામાં આવતાં જણાઈ આવેલ છે કે આ કામે આરોપી ઉપર મોટર વ્હીકલ એક્ટની કલમ-૧૮૫ અન્વયેના ગુન્હાનો આક્ષેપ છે. જેથી મોટર વ્હીકલ એક્ટની કલમ ૧૮૫ નો અભ્યાસ કરવો જરૂરી છે. જે નીચે મુજબ છે.

185. Driving by a drunken person or by a person under the influence of drugs. - Whoever, while driving, or attempting to drive, a motor vehicle -

(a) has, in his blood, alcohol exceeding 30 mg. Per 100 ml. of blood detected in a test by a breath analyser, or]

(b) is under the influence of a drug to such an extent as to be incapable of exercising proper control over the vehicle.

shall be punishable for the first offence with imprisonment for a term which may extend to six months, or with fine which may extend to two thousand rupees, or with both; and for a second or subsequent offence, if committed within three years of the commission of the previous similar offence, with imprisonment for a term which may extend to two year, or with fine which may extend to three thousand rupees, or with both. *Explanation* - For the purposes of this section, the drug or drugs specified by the Central Government in this behalf, by notification in the Official Gazette, shall be deemed to render a person incapable of exercising proper control over a motor vehicle.

૨. સદરહું કામે આરોપીનો બ્રેથ એનાલાઈઝર ટેસ્ટ થયેલ નથી અને આરોપીના લોહીમાં **30 mg. Per 100 ml. of blood** કરતા વધું આલ્કોહોલનું પ્રમાણ મળી આવેલાનું દર્શાવતો કોઈ ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીનો કોઈ રીપોર્ટ પણ આ કામે રજુ થયેલ નથી. સને ૨૦૧૯ ના મોટર વ્હીકલ એક્ટના સુધારા પહેલા બ્રેથ એનાલાઈઝર ટેસ્ટ એમ.વી. એક્ટની કલમ ૧૮૫ ના ગુન્હા માટે જરૂરી અને આવશ્યક હતો. ૨૦૧૯ ના એમેન્ડમેન્ટ બાદ બ્લડ ટેસ્ટ પણ ચાલી શકે છે. હાલના કિસ્સામાં આરોપીનો બ્રેથ એનાલાઈઝર ટેસ્ટ થયેલ નથી અને આરોપીના બ્લડમાં નિયત માત્રા કરતા વધું પ્રમાણમાં આલ્કોહોલનું પ્રમાણ મળી આવ્યા અંગેનો કોઈ ફોરેન્સિક સાયન્સ લેબોરેટરીનો રીપોર્ટ ચાર્જશીટ સાથે સામેલ રખાયેલ નથી.

૩. નામદાર કેરેલા હાઈકોર્ટની અર્નાકુલમ બેંચે ક્રિમીનલ રીવીઝન પીટીશન નં. ૧૧૨૨ ઓફ ૨૦૦૩ ના કામે કરેલ હુકમમાં નીચે મુજબની ચર્ચા હુકમના પેરા નં. ૭ માં કરેલ છે. જે નીચે મુજબ છે.

".....7. Now the question is whether prosecution under Section 185 of M.V Act is possible on the basis of the report of medical examination and chemical examination, or whether such a prosecution is not possible without analysis of blood by breath test. The answer is

contained in Section 202 MV Act itself. The situation of arrest under Section 202 M.V Act is different from the other situations of arrest. When sub-Sections (3) and (4) of Section 203, and sub Section 2 of Section 202 authorises arrest on detection of alcohol content in blood, or on failure to give name and address, or to provide breath sample, arrest under Section 202 of M.V Act can be made only in a case where the accused committed the offence in the presence of a police officer. Sub section 3 to Section 203 or clause (a) to sub Section (1) of Section 204 does not provide that arrest is possible only if the alcohol content exceeding 30 mg. per 100ml blood is detected. But that cannot be the situation under Section 202 M.V Act, because commission of offence must be there for arrest under Section 202. An offence punishable under Section 185 of M.V Act can be said to have been committed only if alcohol content exceeding 30 mg per 100 ml of blood is detected by a breath analyzer. Commission of offence meant under Section 202 of M.V Act is not the act of consumption of alcohol whilst driving vehicle. What is made punishable under Section 185 of M.V Act is driving a vehicle or attempting to drive a vehicle with alcohol in blood exceeding 30 mg per 100 ml, detected by a breath analyzer. This means that only when alcohol content exceeding 30 mg per 100 ml of blood is detected by a breath analyser, a person can be prosecuted under Section 185 of M.V Act, because having alcohol content exceeding the permitted limit becomes punishable as an offence only if such quantity of alcohol is detected by breath analyzer. This is the offence punishable under Section 185 of M.V Act, and only when such an offence is committed or only when alcohol content above limit is detected by breath analyser, a person can be arrested without warrant under Section 202 of M.V Act. In this case breath analyzer test was admittedly not conducted by the police, and the prosecution is based simply on the certificate of the medical practitioner and the report of laboratory test. The requirement of test by breath analyzer cannot be dispensed with, and medical examination or laboratory examination cannot be a substitute for such breath test by breath analyzer, because such test is a must to constitute the offence under Section 185 of M.V Act. When the section provides a particular mode of test to detect alcohol content, such a mode should necessarily be adopted. Such a mode of test can be

dispensed with only in a cases where the accused refused to give breath sample. I find that the prosecution in this case is not sustainable because detection of alcohol in blood was not made by breath analyzer as provided under Section 185 of M.V Act itself. On this ground the accused is entitled to get an acquittal."

વધુમાં સદર કામે ગુનું કોન્ઝીઝન્સ લેતા પહેલા કિમી. પ્રોસીઝર કોડની કલમ ૧૫૫(૨) ધ્યાને લેવી જરૂરી જણાય છે જે આ પ્રમાણે છે.

CRPC 155(2)– પોલીસ અધિકાર બહારના કેસની ઈન્સાફી કાર્યવાહી કરવાની અથવા તેને ઈન્સાફી કાર્યવાહી માટે સેસન્સ કોર્ટમાં મોકલવાની સત્તા ધરાવતા મેજિસ્ટ્રેટના હુકમ વિના કોઈ પણ પોલીસ અધિકારી એવા કેસની પોલીસ તપાસ કરી શકાશે નહીં.

આમ ઉપરોક્ત હકીકત ધ્યાને લેતા પોલીસ અધિકાર બહારના ગુનાના સંદર્ભમાં યોગ્ય સત્તા ધરાવતા મેજિસ્ટ્રેટ ના હુકમ સિવાય પોલીસ એવા કેસની તપાસ કરી શકશે નહીં.

હવે M.V.Act –185 ની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેતા સદર ગુનો કોન્ઝીઝેબલ છે કે નોન કોન્ઝીઝેબલ છે તે દર્શાવેલ નથી તેવા સંજોગોમાં ક્રિ.પ્રો. કોડ શિઝ્યુલ–૨ ધ્યાને લેતાનું રહે છે અને શિઝ્યુલ –૨ મુજબ જે ગુનો ત્રણ વર્ષથી ઓછી સજાને પાત્ર હોય આવો ગુનો નોન–કોન્ઝીઝેબલ ગુનો ગણાય અને ઉપરોક્ત પેરા–૧માં કરેલી ચર્ચા મુજબ M.V. Act–185 ના ભંગ બદલ પ્રથમ ગુના માટે ૬ માસની અને પ્રથમ ગુનો કર્યાના ત્રણ વર્ષની અંદર બીજો ગુનો કરવામાં આવે તો બે વર્ષની કેદની સજા અથવા દંડ અથવા તે બંનેની શિક્ષા કરવાની જોગવાઈ છે જે ધ્યાને લેતા M.V. Act–185 ગુન્હાના ગુનો નોન–કોન્ઝીઝેબલ ગુનો ગણાય અને તેથી આવા ગુનાની તપાસ કરતા અગાઉ યોગ્ય સત્તા ધરાવતા મેજિસ્ટ્રેટના હુકમ સિવાય તપાસ કરી શકાય નહીં અને જો આવા હુકમ વિના તપાસ કરીને ચાર્જશીટ ફાઈલ કરવામાં આવેલ હોય તેવા સંજોગોમાં CRPC 155(2) ની જોગવાઈનો બાધ નડતો હોય તેવા સંજોગોમાં સદર ગુનાનું કોન્ઝીઝેબલ લઈ શકાય નહીં તેવું મારૂ નમ્રપણે માનવું છે. વધુમાં હાલના કામે ગુનાની તપાસ કરતા અગાઉ ત.ક.અમલદારે આવી કોઈ મંજૂરી મેળવેલ હોય તેવું રેકર્ડ પરથી જણાઈ આવતું નથી. જેથી આ કામે આરોપી વિરૂદ્ધ પ્રથમદર્શનીય રીતે ગુન્હો બનવા માટેના આવશ્યક તત્વનો અભાવ છે. જેથી ઈન્સાફી કાર્યવાહી કરવા ખાતર ન કરતા આ કેસની કાર્યવાહી અહીં અટકાવી દેવાનું યોગ્ય અને વ્યાજબી જણાય છે. જેથી ન્યાયના હિતમાં ન્યાયના હિતમાં નીચે મુજબનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

– :: હુ ક મ ::–

૧. હાલના કેસની ક્રિમીનલ પ્રોસીઝર કોડની કલમ –૨૫૮ અન્વયે સ્ટોપ પ્રોસીડીન્સ કરવાનો /પડતી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે અને આ કામના આરોપીને આક્ષેપિત ગુન્હામાંથી મુક્ત કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

સદરહું હુકમ આજરોજ તારીખ : ૨૬ , માહે : જુન , સને ૨૦૨૨ ના રોજ સ્પે. સીટીંગમાં જાહેર કર્યો.

તા. ૨૬-૦૬-૨૦૨૨

સ્થળ – સુરત

(એ.આર. ત્રિવેદી)
બીજા અધિક સિવિલ જજ અને જયુડી.મેજી.ફ.ક.,સુરત
(GJ01366)